

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3051/2538

นาย ฉลอง มีพันธ์หรือมีพันธ์ศรี โจทก์ นาง สมกลิ่น แซ่ม กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1363, ป.วิ.พ. มาตรา 142

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อที่ดินส่วนที่ ม. ครองครองเป็นของ ก. อันเป็น มรดกตกทอดแก่ทายาทโจทก์ในฐานะผู้จัดการมรดกของ ก. ย่อมมีสิทธิขอให้แบ่งแยกที่ดินส่วนของ ก. ออกจากโฉนดที่ดินได้แม้โจทก์จะฟ้องและนำชี้ตามแผนที่พิพาทว่าที่ดินส่วนของ ก. อยู่ทางทิศใต้แต่ทางพิจารณาปรากฏว่าที่ดินดังกล่าวอยู่ทางทิศตะวันออกก็ตามข้อแตกต่างเช่นว่านี้มีใช่ ข้อสาระสำคัญ ส่วนที่จำเลยที่1และที่3ต่อสู้ว่าที่ดินของ ก. นั้น ม. ครอบครองปรัปักษ์แล้วเป็นการต่อสู้แทน ม. ซึ่งมีได้ถูกฟ้องเป็นจำเลยไม่มีผลต่อโจทก์จะยกขึ้นต่อสู้โจทก์ไม่ได้

คำพิพากษา

โจทก์ ฟ้อง ขอให้ บังคับ จำเลย กับพวก ส่งมอบ โฉนด เลขที่ 1733ตำบล บ้านหลวง อำเภอดอนตูม (กำแพงแสน) จังหวัด นครปฐม (เมืองนครไชยศรี) ให้ แก่ โจทก์ เพื่อ นำ ไป จดทะเบียน เป็น ผู้จัดการมรดก ของ นาง แก้ว มีพันธ์ศรีหรือพันธ์ และ ขอให้ จำเลย กับพวก ไป จัดการ แบ่งแยก ที่ดิน ใน โฉนด ดังกล่าว ให้ ที่ดิน ด้าน ทิศเหนือ เป็น ของ จำเลยกับพวก และ ให้ ที่ดิน ด้าน ทิศใต้ เป็น ของ โจทก์ ถ้า จำเลย กับพวก ไม่ส่ง มอบโฉนด และ จัดการ แบ่งแยก ที่ดิน ตาม โฉนด ดังกล่าว ให้ แก่ โจทก์ ขอให้ มี คำสั่ง ให้ โจทก์ ไป ขอ ใบแทน โฉนด ดังกล่าว ต่อ เจ้าพนักงาน ที่ดิน จังหวัด นครปฐม แทน โฉนด ฉบับ เดิม ได้ และ ขอให้ มี คำสั่ง ให้ เจ้าพนักงาน ที่ดินจังหวัด นครปฐม ถู้อเอา คำพิพากษา ของ ศาล แทน การแสดง เจตนา ของ จำเลยกับพวก ไป ทำการ แบ่งแยก ที่ดิน ใน โฉนด ดังกล่าว จำเลย ที่ 1 และ ที่ 3 ให้การ ขอให้ ยกฟ้อง จำเลย ที่ 2 ให้การ ไม่ ต่อสู้ คดี ต่อ โจทก์ และ ยินยอม ให้ แบ่งแยกที่ดิน ใน โฉนด ดังกล่าว แก่ โจทก์ ศาลชั้นต้น พิพากษายก ฟ้อง โจทก์ อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ พิพากษากลับ เป็น ว่า ให้ จำเลย ทั้ง สาม ส่งมอบ โฉนดเลขที่ 1733 ตำบล บ้านหลวง อำเภอดอนตูม (กำแพงแสน) จังหวัด นครปฐม ให้ แก่ โจทก์ เพื่อ นำ ไป จดทะเบียน เป็น ผู้จัดการมรดก ของ นาง แก้ว มีพันธ์ศรี หรือพันธ์ ผู้วายชนม์ ให้ จำเลย ทั้ง สาม ไป จัดการ แบ่งแยก ที่ดิน ดังกล่าว แก่ โจทก์ หาก จำเลย ไม่ส่ง มอบ โฉนด และ ไม่ จัดการแบ่งแยก ที่ดิน แก่ โจทก์ ให้ ถู้อเอา คำพิพากษา แทน การแสดง เจตนา ของจำเลย คำขอ นอกจาก นี้ ให้ยก จำเลย ที่ 1 และ ที่ 3 ฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัย ว่า "พิเคราะห์ แล้ว ข้อเท็จจริง ใน เบื้องต้นที่ ไม่มี คู่ความ ฝ่ายใด ฎีกาโต้แย้ง ฟัง เป็น ยุติ ว่า ที่ดิน โฉนด เลขที่1733 ตำบล บ้านหลวง อำเภอดอนตูม จังหวัด นครปฐม มี ชื่อ จำเลย ทั้ง สาม นาย สนั่น หาพน และนางแก้ว มีพันธ์ศรี หรือพันธ์ ถู้อกรรมสิทธิ์ ร่วมกัน โดย บุคคล ทั้ง ห้า ได้รับ มรดก มาจาก นาย พรหม บิดา เมื่อ ปี 2508เมื่อ ได้รับ มรดก มา แล้ว ได้ มี การ แบ่งแยก ที่ดิน ออก เป็น 5 แปลง ทางเดินอีก 1 แปลง ที่ดิน ทิศเหนือ ด้าน ทิศตะวันตก ได้ แก่ จำเลย ที่ 2 ถัด มาทาง ทิศตะวันออก ได้ แก่ นาง แก้ว และ จำเลย ที่ 3 ตามลำดับ ทิศใต้ ด้าน ทิศตะวันตก ได้ แก่ จำเลย ที่ 1 และ ถัด มา ทาง ด้าน ทิศตะวันออกได้ แก่ นาย สนั่น มี ทางเดิน อยู่ ตรง กลาง ต่าง คน ก็ ต่าง ครอบครอง ที่ดิน ดังกล่าว เป็น สัดส่วน ต่อมา นาย สนั่น ได้ ขาย ที่ดิน ส่วน ของ ตน ให้ แก่ นาย รัก มาลีรัตน์ และ นาง แก้ว ได้ ปล่อย ให้ ที่ดิน

รกร้างว่างเปล่า ไม่ได้ ทำประโยชน์ ต่อมา ปี 2519 นาย มั่น หาพิน ได้ เข้า ครอบครอง ที่ดิน ส่วน ที่ เป็น ของ นาง แก้ว ตลอดมา จน ปัจจุบัน รายละเอียด ปรากฏ ตาม แผนที่ พินาพ โจทก์ เป็น ผู้จัดการมรดก ของ นาง แก้ว คดี มี ปัญหา ต้อง วินิจฉัย ตาม ที่ จำเลย ที่ 1 และ ที่ 3 ฎีกา ว่า โจทก์ ในฐานะ ผู้จัดการมรดก ของ นาง แก้ว มีสิทธิ ขอ แบ่งแยก ที่ดิน ส่วน ของ นาง แก้ว ออกจาก โฉนด ที่ดิน เลขที่ 1733 เพื่อ นำ ไป แบ่งปัน ให้ แก่ ทายาท ของ นาง แก้ว หรือไม่ เห็นว่า เมื่อ ข้อเท็จจริง ฟังได้ ว่า ที่ดิน ส่วน ที่นาย มั่น ครอบครอง เป็น ของ นาง แก้ว ที่ดิน ของ นาง แก้ว จึง เป็น มรดก ตก ได้ แก่ ทายาท ของ นาง แก้ว โจทก์ ใน ฐานะ ผู้จัดการมรดก ของ นาง แก้ว ย่อม มีสิทธิ ที่ จะ ขอให้ แบ่งแยก ที่ดิน ส่วน ของ นาง แก้ว ออกจาก โฉนด ที่ดิน เลขที่ 1733 ได้ แม้ โจทก์ จะ ฟ้อง และ นำ ชี้ ตามแผนที่ พินาพ ว่า ที่ดิน ส่วน ของ นาง แก้ว อยู่ ทาง ด้าน ทิศใต้ ก็ ตาม แต่ โจทก์ ก็ ฟ้อง ขอ แบ่งแยก ที่ดิน ส่วน ของ นาง แก้ว ซึ่ง อยู่ ใน โฉนด ที่ดิน เลขที่ 1733 ข้อแตกต่าง ดังกล่าว จึง ไม่ใช่ สำคัญ ไม่เป็นเหตุ เพียงพอ ที่ จะ ยกฟ้อง โจทก์ ที่ จำเลย ที่ 1 และ ที่ 3 ฎีกา ต่อสู้ว่า ที่ดิน ส่วน ของ นาง แก้ว นาย มั่น ได้ เข้า ครอบครองปรปักษ์ แล้ว โจทก์ จึง ไม่มี สิทธิ มา ขอ แบ่งแยก นั้น เห็นว่า เป็น การ ต่อสู้ แทนนาย มั่น ซึ่ง มิได้ ถูก ฟ้อง เป็น จำเลย ข้อต่อสู้ เช่นนี้ จึง ไม่มี ผล ต่อ โจทก์ จะ ยกขึ้น ต่อสู้ โจทก์ไม่ได้ ที่ ศาลอุทธรณ์ พินาพ มา นั้นชอบแล้ว ฎีกา จำเลย ที่ 1 และ ที่ 3 ฟังไม่ขึ้น " พินาพชายืน

องค์คณะ

บุญศรี กอบบุญ · สมมาตร พรหมานุกูล · สละ เทศราพรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3051/2538>